

вода; а защото Исусъ ѝ поиска да пие, тя са почуди какъ той, Іудеанинъ, иска отъ нея вода; защото Іудеитѣ нѣмахъ общеніе съсъ Самаритянитѣ, освѣнь въ най голѣмы нужды. А Исусъ я поучаваше като казваше: „че той може да ѝ даде жива вода, отъ която който пие никога не ожеднява, и че ще дойде врѣме дѣто ще са покланятъ Отцу не само въ Іерусалимъ вече или въ Газиримъ, но въ сичкий свѣтъ, и ще му принасятъ истинно и духовно служеніе.“ И понеже Самарянката му рече, че ще дойде Мессія, и той ще рѣши тѣзи недоумѣнія, и ще покаже съкоя истина, Исусъ опрѣдѣлено ѝ каза: „Азъ съмъ онзи който приказвамъ съ тебе.“ (Іоан. 4. 1—26.).

§. 14. *Самарянката проповѣда Христа за пророкъ.*

Тогази като пристигнѣхъ и ученицитѣ му отъ градътъ, принуждавахъ го да ѣдѣ; а той имъ рече, че той има друга храна непозната тѣмъ, и тя е да направи волята на отца си. А жената като дойде въ Сихаръ, приказа сичко, което бѣ приказвала съ Исуса, и проповѣда че той непременно е пророкъ, защото ѝ приказалъ сичко, което е направила въ животътъ си. За туй Сахаритянитѣ излѣзохъ да посрѣщнатъ Исуса, и го помолихъ да влѣзе въ тѣхный градъ, дѣто прѣстоя два дни, и мнозина повѣрвахъ въ него. (Іоан. 4. 27—43.).

§. 15. *Исусъ като укори Назорянитѣ за невѣрството имъ, прѣсели са въ Капернаумъ.*

Слѣдъ туй дойде първо въ Галилея, и поучаваше въ тамошнитѣ синагогы. Послѣ въ Назаретъ, и като

Свеш. Истор. 7